ECHIPA FEMININĂ A ROMÂNIEI, CAMPIOANĂ MONDIALĂ DE GIMNASTICĂ!

UN STRĂLUCIT ȘI ENTUZIASMANT SUCCES

(Urmare din pag. 1)

deci, noua campioană mondială. Iată însă că nota dispare repede de pe tabela de afișaj, însă becul verde rămîne aprins, ceea ce însemna că s-a depus o contestație. Arbitrele se ridică de pe locuri, se consultă, vine și arbitra șefă a concursului și se pleacă apoi la juriul de apel. Începe o lungă cursă de așteptare, încep comentariile, presupunerile și pronosticurile. La monitoarele de la masa televiziunii și la televizoarele din sala presei se repetă exerciții și momentele cele mai importante din întrecere. Ziariștii s-au strîns ciorchine în fața micilor ecrane și urmăresc locul de afișaj din sală, care este prezentat în prim plan. Ne înapoiem și noi de la centrul de presă în sala de concurs și așteptăm, împreună cu publicul. Juriul dispăruse din sală, discuțiile durau, se revedea desigur exercițiul. Miile de spectatori așteptau hotărîrea în picioare, în timp ce se lămureau din ce în ce mai bine despre ce este vorba.

Privirile erau ațintite spre culoarul de unde urma să apară juriul. În sfîrșit, după 34 de minute, apare arbitra romîncă Maria Simionescu. Intră în sală cu un zîmbet pe buze și înțelegem că România e campioană mondială. Pe tabela electronică apare nota definitivă a lui Nelli Kim, ușor modificată : 9,75. Prin urmare, fetele noastre sînt noile campioane ale gimnasticii. Bravo fetelor, să trăiți mulți ani !

Mai tîrziu vom afla, după calculele făcute fără emoții, că și în situația în care Nelli Kim ar fi fost notată cu 10 echipa noastră rămînea pe primul loc, pe care trecuse după exercițiile de la aparatul nr. 1, paralelele. Tot spre culoarul de intrare în sală vedem apoi statura de uriaș, printre micile gimnaste, a lui Bela Karoly. Gesticulează, rîde cu gura plină. Respirăm ușurați. Dacă și Bela rîde înseamnă că, într-adevăr, sîntem campioni mondiali. Începe marșul și în sală intră, în puternice aplauze, cele trei echipe deținătoare ale medaliilor. Ca întotdeauna, cele care vor purta medaliile de aur sînt la mijloc. Așa este și acum. Fetele noastre, în treninguri albe, cu benzi tricolore, sînt la mijloc. Este și Nadia. Și acum toată lumea a înțeles că o echipă descompletată, prin accidentarea celei mai bune gimnaste a lumii, a reușit un tur de forță extraordinar. Nu numai să-și mențină medalia de argint sau să rămînă pe podium, pe treapta bronzului, ci să cîștige după supremația olimpică, în probe individuale, din 1976, de la Montreal, și pe cea mondială, pe echipe, din 1979, de la Fort Worth, în condiții de concurs fără precedent în istoria acestor campionate mondiale.

Echipa României este chemată pe podium. Sala este un ropot de aplauze. Nadia zîmbește, spectatorii o fotografiază și refotografiază. Toată America i-a văzut la televiziune rana de la mînă în prim plan și știe că Nadia n-a putut să ofere mai mult. Comentatorii televiziunii își manifestă prin aprecieri extraordinare admirația față de echipa României. Frumoase fete texane, cu costume tipice de culoare maro, cu pălării de cowboy pe cap, oferă primele buchete de flori noilor campioane mondiale. Scumpele noastre fete salută publicul cu florile în mîini. E un vacarm asurzitor. Aici aplauzele sînt însoțite de fluierături și cu strigăte de preerie, ca semne de admirație în plus. Președintele Federației internaționale, Iuri Titov, înmînează medaliile de aur și le felicită pe campioanele mondiale ale gimnasticii. După opt ediții postbelice (1950—1978) ale campionatelor mondiale (dintre care șase cucerite de U.R.S.S., una de Cehoslovacia — 1966 și alta de Suedia — 1950), iată înscrisă cu litere de aur echipa României — o nouă și admirabilă cîștigătoare nu numai pentru că se află în fruntea gimnasticii mondiale, ci și pentru că a creat o excelentă școală de gimnastică, preluată, așa cum s-a constatat și aici, la Fort Worth, de multe țări. Urmează premierea puternicei echipe a Uniunii Sovietice, care primește medalia de argint. Într-un frumos și aplaudat gest sportiv, gimnastele sovietice vin și felicită echipa României, la fel procedînd și echipa R. D. Germane, merituoasă posesoare a medaliei de bronz.

Crainicul sălii anunță momentul solemn de vîrf, intonarea Imnului de Stat al țării cîștigătoare a titlului mondial, România. Echipele se întorc cu fața spre catargurile pe care, în sunetele imnului „Trei culori", pe cel mai înalt dintre ele, se înalță tricolorul românesc. Din nou ovații pentru campioanele mondiale și deținătoarele medaliilor de aur, argint și bronz și apoi cele trei echipe își iau la revedere de la publicul american, generos cu aplauzele și cald cu toți sportivii, părăsind un loc de concurs care va rămîne în istoria gimnasticii.

Filmul nostru palpitant și dramatic a început cu sfîrșitul

Iată trei declarații din tabăra noastră :

BELA KAROLY : „Am făcut un important pas înainte în raport cu evoluția de la Strasbourg. Valoarea de ansamblu a echipei noastre a crescut mult. Datorăm această victorie condițiilor minunate pe care partidul și statul nostru ni le-au asigurat pentru a ne afirma plenar, la fiecare întrecere de mare anvergură. Nadia Comăneci nu e numai o mare sportivă, ci și un remarcabil om de echipă".

NADIA COMĂNECI : „În noaptea petrecută la spital n-am putut dormi decît foarte puțin, cu toate eforturile și bunăvoința celor care m-au îngrijit în mod deosebit. Dimineața, mîna se mai dezumflase, dar degetul mare mă durea cumplit. Cu cîteva ore înainte de concurs, inflamația a reapărut. Fetele m-au încurajat tot timpul, ajutîndu-mă să înving durerea. Le mulțumesc și-mi pare rău că nu am putut face mai mult pentru echipă".

EMILIA EBERLE : „Sîntem mîndre că am putut aduce patriei noastre, gimnasticii românești această victorie. În aceste clipe emoționante, ne îndreptăm gîndurile către cei dragi de acasă, către toți cei care ne-au asigurat cele mai bune condiții de viață, de învățătură și sport, pentru a ne perfecționa continuu măiestria în gimnastică și a dobîndi acest mare succes".

copleșitor al celei mai lungi zile a gimnasticii și sportului românesc. Să-l derulăm în continuare.

Joi, la ora 16 (ora locală) Nadia a revenit de la spitalul unde fusese internată cu 24 de ore înainte, pentru un tratament la mîna stîngă, deasupra palmei, la care apăruse o umflătură, ca un început de furuncul. Tratamentul aplicat a redus din umflătură, dar persistau durerile. La ora 19, ea a plecat împreună cu echipa la sală, pentru încălzire. Din acest moment, legătura noastră cu echipa a fost întreruptă, deoarece accesul la antrenamente este interzis ziariștilor. Înainte de concurs aflasem totuși că Nadia are dificultăți la prinderea barelor paralelelor și că nu va putea lucra la acest aparat. Mai mult, chiar participarea ei devenise incertă. La încălzire, umflătura recidivase. Minutele treceau greu, întrecerea grupei precedente întîrziase dar la ora 21,40 s-a anunțat intrarea echipelor. Apare România, cu Nadia Comăneci în formație. Și noi, și spectatorii răsuflăm ușurați. Se începe încălzirea, dar Nadia nu urcă la paralele, pentru acomodare. Bănuim că se păstrează pentru concurs. Începe Vlădărău, lucrează frumos și este notată cu 9.50. Urmează Rodica Dunca (9,60). Dumitrița Turner (9,70), Melita Ruhn (9,80) și apoi Emilia Eberle care primește nota cea mai mare (9,85) Toate privirile se îndreaptă acum spre Nadia. Ea urcă pe podium, se prezintă juriului, prinde bara de jos cu ambele mîini, le retrage imediat și apoi salută juriul și publicul. În sală stupoare, regrete. Camerele de luat vederi ale televiziunii, o mențin tot timpul în prim-plan. Așa cum este cunoscut, din cele șase sportive ale unei echipe sînt reținute pentru rezultatul oficial primele cinci note, deoarece ultima, cea mai slabă, nu contează. Fără Nadia Comăneci, echipa României reușește în primul schimb să treacă în frunte cu un ușor avantaj.

Se trece la bîrnă. Surpriză plăcută, de data aceasta. Nadia face încălzire. Semn că va participa la acest aparat. Și a fost nevoie să participe, deoarece Emilia Eberle a căzut la saltul întins și s-a dezechilibrat apoi considerabil la dublusaltul de la ieșire. În consecință, notă mică : 8,95. Pînă la Eberle, Melita Ruhn obținuse cea mai bună notă : 9,80. Nadia urcă pe bîrnă și spectatorii rămîn muți de emoție. Liniștea e adîncă, în semn de respect pentru tînăra sportivă care, deși accidentată, vrea să apere culorile țării și să-și ajute echipa. Urcă pe bîrnă și cele ce urmează emoționează pînă la lacrimi. Nadia Comăneci, într-un efort magnific, își face exercițiul cunoscut fără greșeală, iar sala o aplaudă furtunos. Un ziarist american, aplaudînd în picioare, ne spunea că Center Arena n-a cunoscut niciodată asemenea ovații. Nadia era roșie de emoție și părea crispată de durere, așa cum a fost văzută la emisiunea în culori a televiziunii americane. După două aparate, echipa României își mărise ușor avansul, fără să știm însă cu cît, deoarece emoția copleșise calmul necesar pentru a nota toate cele patru aparate și a compara cu rezultatele obținute de celelalte trei echipe aflate în cursa pentru podium. Urmează solul. Nadia e împreună cu echipa, dar nu-și scoate treningul. Sala a intuit din nou dificultățile și asistăm la o scenă rară. Cîteva sute de copii scandează „O vrem pe Nadia", iar cîteva sute de spectatori își părăsesc locurile dezamăgiți că Nadia nu mai poate participa și o fac ca un semn de compătimire pentru marea campioană, chiar dacă echipa S.U.A. se afla în plin concurs. Rămasă fără Nadia, reprezentativa noastră lucrează excepțional la sol. Aceste cinci fete minunate merită toată admirația și dragostea tuturor celor care iubesc sportul. Ele s-au autodepășit. Melita Ruhn este notată cu 9,90, iar Eberle cu 9,85. Astfel că înaintea ultimului aparat fetele noastre înregistrează un avans de un punct și jumătate față de următoarele clasate. Nadia n-a mai putut participa nici la sărituri unde, de asemenea, echipa s-a comportat foarte bine.

La conferința de presă, Nadia Comăneci a făcut o declarație de excepție : „Echipa m-a ajutat întotdeauna, iar eu am ajutat acum cît am putut echipa".

Ca urmare a indisponibilității sale pentru exercițiile liber alese din cadrul concursului pe echipe, Nadia Comăneci nu figurează printre gimnastele care sîmbătă seară vor lupta pentru titlul de campioană mondială absolută. Pentru faptul că nu a evoluat la toate aparatele, conform regulamentului nu va putea participa nici în finala de la bîrnă, din concursul pe aparate. O bună poziție are la individual compus Melita Ruhn, aflată la două zecimi și jumătate de punct de lidera concursului, Nelli Kim.

Campionatele mondiale de gimnastică de la Fort Worth continuă astă-seară cu întrecerile primelor 36 de gimnaste pentru titlul de campioană mondială absolută și se încheie mîine cu finalele pe aparate, masculin și feminin. (Vineri seara a avut loc concursul masculin al primilor 36 pentru individual compus)

ADMIRABILĂ DĂRUIRE PENTRU VICTORIA TRICOLORULUI ROMÂNESC

(Urmare din pag. 1)

cucerind pentru prima oară titlul de campioane mondiale, pe echipe, invingind puternica reprezentativă a Uniunii Sovietice, care conducea după exercițiile impuse, și rezistînd cu brio atacului lansat de gimnastele din R.D. Germană, R.P. Chineză, Cehoslovacia și Statele Unite la primul loc al clasamentului.

Excepționala performanță a gimnastelor din România socialistă a făcut, prin intermediul posturilor de radio și televiziune, a celor peste 500 de ziariști prezenți aici, înconjurul lumii, fiind unanim elogiată și socotită pe bună dreptate unul din cele mai mari rezultate sportive ale anului 1979. Tuturor celor care continuă să se întrebe cum de a fost posibil ca în analele gimnasticii să se înscrie o pagină atît de frumoasă, atît de spectaculoasă, trebuie să le spunem — și o facem mereu aici — că victoria echipei României, în condițiile amintite, este rezultatul unei extraordinare mobilizări, a unei nemaiîntîlnite dîrzenii, a unei totale dăruiri, a luptei neprecupețite pentru culorile scumpe ale patriei, pentru tricolorul românesc. Numai astfel a fost posibil să se depășească un handicap ce părea insurmontabil, numai astfel a fost cu putință să se răstoarne ierarhii ce păreau intangibile în gimnastica feminină mondială.

După strălucitoarele succese de la Montreal, Praga și Copenhaga, iată că școala românească de gimnastică face încă o dată proba înaltelor sale calități, a posibilităților de a lansa mereu noi și noi talente de nivel internațional, înarmate nu numai cu o pregătire tehnică desăvîrșită, ci și cu o capacitate de luptă inegalabilă, capabile să repurteze prestigioase succese pe tărîm sportiv, care să întregească minunatul tablou al realizărilor României socialiste în toate domeniile de activitate.

Obținută în această rodnică toamnă, cînd istoricele hotărîri ale Congresului al XII-lea al partidului pun noi temelii dezvoltării de azi și de mîine a patriei, victoria gimnastelor noastre la a 20-a ediție a campionatelor mondiale se constituie într-un însuflețitor omagiu pe care gimnastele noastre îl aduc secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru părinteasca sa grijă ca tineretul patriei noastre să se bucure de cele mai bune condiții de muncă, învățătură și sport, reprezintă o elocventă mărturie a valorificării șanselor pe care tinerii sportivi talentați le au azi, în condițiile asigurate de statul și partidul nostru.

FOTOGRAFII-DOCUMENT *pentru istoria gimnasticii :* Nadia Comăneci *ieșind din spital, cu palma stîngă bandajată (în stînga) și, după cîteva ore, concurînd admirabil la bîrnă la Center Arena din Fort Worth*

Gimnastele noastre elogiate de presa străină

„SENZAȚIE — ROMÂNIA, FĂRĂ NADIA COMĂNECI, CAMPIOANĂ MONDIALĂ !"

NEW YORK, 7 (Agerpres). — Comentînd rezultatele înregistrate în concursul feminin pe echipe din cadrul campionatelor mondiale de gimnastică de la Fort Worth (S.U.A.) corespondenții sportivi ai agențiilor internaționale de presă subliniază în unanimitate performanța echipei României, care a cucerit medaliile de aur.

Astfel în comentariul agenției **„France Presse"** se scrie, printre altele: **„Joi seara, la Center Arena din Fort Worth, echipa României și-a atins țelul spre care tindea încă de la Jocurile Olimpice de la Montreal, devenind campioană a lumii. În această dificilă întrecere, formația română s-a dovedit foarte omogenă reușind să suplinească absența triplei campioane olimpice Nadia Comăneci, suferindă.**

Sub titlul: **„SENZAȚIE — ROMÂNIA, FĂRĂ NADIA COMĂNECI, CAMPIOANĂ MONDIALĂ !"**, comentatorul agenției **„DPA Hamburg"** relatează: **„Prima surpriză a celui de-al 20-lea campionat mondial de gimnastică a fost faptul că nu echipa U.R.S.S., de șase ori deținătoare a titlului, a devenit campioană mondială, ci formația României. După ce a stat 24 de ore la spital, unde a fost tratată cu antibiotice pentru o infecție la mîna stîngă, Nadia Comăneci a venit la sală pentru a sprijini, mai mult psihologic, echipa sa Ea a concurat totuși la bîrnă, obținînd cea mai mare notă — 9,95".**

În comentariul agenției **„Asociated Press"** se arată : **„Deși lipsită de aportul celebrei Nadia Comăneci, reprezentativa României nu a abandonat cursa pentru cîștigarea titlului mondial, reușind să cucerească prima sa medalie de aur în competiția pe echipe. În continuare, este subliniată evoluția excelentă a gimnastelor romînce Emilia Eberle, Dumitrița Turner și a „senzaționalei" Melita Ruhn, care au primit note foarte bune".**

La rîndul lor, comentatorii locali sînt de părere că antrenorul Bela Karoly a reușit să creeze o echipă redutabilă, compusă din fete tinere care și după înălțime și ca vîrstă amintesc modelul Nadiei Comăneci de la Montreal. Victoria echipei României apare cu atît mai valoroasă, cu cît ea a fost obținută în condițiile cunoscute, fără aportul Nadiei Comăneci, suferindă și prezentă în concurs doar la unul din cele patru aparate.

Redacția și administrația : cod 70139 București, ... Conta 16, of. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11 10 05; secția coresp. 11 51 09; interurban 437, telex 10 350 romsp. Tiparul P. „Informația"
Pentru străinătate : abonamente prin ILEXIM - departamentul export import presă, P.O. Box 136-137, telex 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. R. 1, 2, 3, 4. 10363